

Ur-Baptistisk Pingst brev 124

Pånyttfödelse och tjänst – del 2

Fann för gott att skriva ett andra infobrev i samma tema med utgångspunkt från Alfred Lorenzens skrift från 1986: "Jesus vår förebild – för ett segerrikt liv". Om författaren (1939-1988) kan man läsa i historieskrivning, att han förutom pingstpastorstjänst i Köpenhamn också blev en ledargestalt under 1970- 80-talet för hela den skandinaviska pingströrelsen. Själv minns jag honom med glädje från denna tid bl.a. som huvudtalare vid en av de årliga sommarkonferenserna i Malmköping, som anordnades gemensamt av alla Sörmlands pingstförsamlingar. Tyvärr drabbades Alfred Lorenzen av hjärntumör rätt nära inpå att han gav ut boken som jag här hänvisar till. Hans livslåga släcktes vid 49 års ålder, den 12 april 1988. I detta infobrev citerar jag löpande text från sidorna 65-67:

"Följden av Andens kraft: förståelse av kallelse och tjänst

När Jesus trädde fram i synagogan i Nasaret (Luk 4:14-18. 1917) stod det helt klart att han var medveten om sin kallelse och sin tjänst. Det blir man genom att vandra i Anden. Vi leds fram till en klarare förståelse av vår kallelse och vår tjänst.

Vi har tidigare sett att Jesus redan som tolvåring var medveten om sin gudomliga natur. Denna insikt hade han utan tvivel kommit till mycket tidigt. Men vid Jordan och i Nasaret handlar det om något annat. Nu börjar han förstå sin kallelse och sin tjänst. Dopet i den helige Ande och vandringen i Anden för mig fram till den förståelsen. Det är pånyttfödelsen som ger mig insikten om att jag är Guds barn.

Jesus säger i Nasaret: 'Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren' (Luk 4:18-19. 1917). Därefter tillade han: 'Idag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig' (v 21).

Anden är hemligheten

Återigen lägger vi märke till att den helige Ande är hemligheten med Jesu jordiska tjänst. Bibeln understryker ju att det var med Andens kraft inom sig som Jesus återvände från öknen. Jesus själv pekar på Anden som den som utrustat honom: '*Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig*' (förf. kursivering). Samma sanning bekräftar aposteln Petrus i sitt tal till hedningarna i Cornelius hus: 'Jesus från Nasaret blev smord av Gud med helig ande och kraft och...han vandrade omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld; Gud var med honom' (Apg 10:38). Än en gång påpekas det för oss att Jesus gjorde det han gjorde i Andens kraft. Anden förmedlade den gudomliga kraften till honom. Därför är han vår stora förebild.

De första kristna

Om vi ska sändas till världen så som Jesus sändes måste det också innebära att vi växer fram till en klarare förståelse av vår kallelse och tjänst. När vi läser Nya testamentet kan vi inte

undgå att se en klar skillnad mellan de första kristnas bekännelse och många nutida kristnas bekännelse. Brev i NT beskriver tydligt inte bara vårt gudsförhållande och vissheten om att vi är Guds barn, men också – lika tydligt – vår tjänst och förståelsen av tjänsten.

Paulus är ett exempel på vad jag talar om. I alla sina brev påkallar han läsarens uppmärksamhet på sin auktoritet i tjänandet. Detsamma gäller Timotheos. De hade inte bara en inlärd teologisk kunskap. De talade av egen erfarenhet. Vandringen i Anden hade gett dem andlig förståelse och insikt.

Lägg märke till att Paulus i båda sina brev till Timotheos hänvisar till en särskild upplevelse Timotheos hade haft. Han säger bl a i 2 Tim 1:6-7: 'Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens'. Båda hade upplevt samma sak samtidigt. Paulus *visste* att Timotheus hade fått *kraftens, kärlekens* och *självbesinningens* Ande. Han visste också att han hade fått en särskild nådegåva."

I ett nästkommande infobrev byggt på Lorenzens bok, för det måste nog bli ett sådant, vill jag ta fram en del om vad han skriver i fråga om Timotheus nådegåva – att det inte är en nådegåva likt de som räknas upp i 1 Kor 12, utan en nådegåva till att stå i förkunnartjänst med, eller att själva förkunnartjänsten är en nådegåva.

Sigvard Svärd